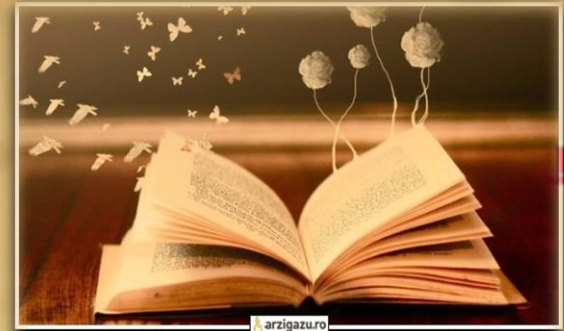

23 aprilie – Ziua Internațională a Cărții

Ziua Internațională a Cărții și a
Drepturilor de Autor se sărbătorește anual pe 23 aprilie și
este organizată de UNESCO în scopul promovării lecturii,
publicării și a drepturilor de autor. Prima astfel de
manifestare s-a desfășurat în 1995.

**-Ziua bibliotecarului
din România**

Deoarece se observă de ceva timp o scădere dramatică a utilizatorilor/consumatorilor de carte în format tradițional – letric, și nu numai, ne-am gândit că într-o zi deosebită (23-IV-2018 – Ziua Internațională/Mondială a cărții și a drepturilor de autor) să promovăm cu asiduitate ceea ce cu mult timp în urmă, consideram a fi o stare de normalitate – deliciul de a „savura” o carte, la un anumit interval de timp. Cu atât mai mare era „deliciul”, cu cât acea carte intra în posesia noastră de „căutători” de comori.

Spiritul acesta s-a atrofiat între timp, făcând loc modernului (lecturarea cărților din mediul online, s-a transformat mai nou într-un trend - „audiobook!”). Măcar de ar fi adevărată această mutare pe eșicherul instruirii/educării/formării - culturalizării noastre ca oameni ai „cetății”!!).

Dacă, să zicem, raționamentul acesta din urmă ar fi adevărat că mediul online a câștigat mai mulți adepți ai lecturii pe site-urile cu specific) m-aș bucura direct proporțional cu fiecare membru câștigat de acest trend actual. Însă, știu că realitatea este crudă, și că în virtutea noilor tehnologii, cartea virtuală și cea tradițională au rămas „văduvite” chiar de înșiși protagoniștii cărora se adresează.

Copiilor de astăzi le spun constant următoarele adevăruri indubitabile: că sunt frumoase cărțile din mediul virtual; că uneori sunt mai puțin costisitoare decât cele în format tradițional; că pot fi aduse în fața noastră la un click distanță; că pot ocupa un spațiu extrem de mic - în comparație cu marile biblioteci ale lumii; că pot fi la îndemâna noastră indiferent de timp/timpuri, vreme, anotimpuri; într-un cuvânt, ar fi cu mult mai facile decât suratele lor.....și mult mai multe lucruri.

Și totuși....., ar fi păcat să ometem câteva adevăruri transmise de acele cărți tradiționale prin ele însele.

Când nu le puteam cumpăra, le împrumutam de la bibliotecile școlare, orașenești, comunale, colegi, apropiați, rude, vecini, prieteni. Cumpărarea lor era un adevărat eveniment în familie. Erau cele mai frumoase cadouri de sărbători, onomastică, zi de naștere, dar și prilej de ceartă în familie între frați/surori (care uneori se termina cu deteriorarea respectivului exemplar – deci degenerau relațiile în familie; dar cu siguranță și în societate, când un exemplar se „pierdea subit”, sau nu era predat proprietarului/posesorului de drept și de fapt, la timpul convenit).

Multe cărți au rivalizat familii apropiate. „Metru de carte” citit sau afișat ostentativ în diferite medii, era fie un etalon al bogăției spirituale/financiare/prilej de etalare a erudiției/bârfei colegiale.

Era prilej de a „mitui” vânzătoarele din librării, pentru un exemplar dat pe „sub tejghea/mână” a unui autor în vogă la acel interval de timp.

„Pușculița” cu economii devenea prea mica/destul de săracă - pentru nevoile de carte pantagruelice a unei anumite generații.

Unii oameni și/au dat viața pentru cărți (au fost chiar bătuți/torturați/schingiuți încarcerați.....arși pe rug, pentru ideile vehiculate la acea perioadă de timp); sau foarte multe exemplare au ars pur și simplu în piața publică. Au fost și unii, cei drept foarte curajoși, care le- au salvat de la **moarte.....** sau **neuitare**.

Le suntem datori pentru acele sacrificii predecesorilor, și astfel, în spiritul lor și al vremurilor actuale, necesită să promovăm cartea de bună calitate, în orice context - pentru că odată cu acea lume (pe care o uităm, pe zi ce trece), pierdem și lucrurile adiacente contextului aferent.

Uităm că eram invidiați la propriu și la figurat de achizițiile fizice/„la purtător” ale unor ediții princeps (a unor autori consacrați – fie că erau autohtoni sau universali).

Unii mai aveau și „aroganța” de a fi primit și un autograf pe ele.....incomparabil cu cel existent în mediul virtual practicat din vânzarea cărților prin intermediul site/urilor cu specific din timpurile moderne pe care le tranzităm momentan.

Cărțile copilăriei mele aveau **Culoare, Gust, Miros**, și de ce nu, creau un suspans (ridicau adrenalina la cote nebănuite - cum am preciza astăzi, mai nonșalant) până la achizițioarea multora dintre ele.

Filele lor scoteau un foșnet asemănător cu al frunzelor căzute din copaci în miez de toamnă.....Ne „coceam”/maturizam odată cu ele, prin prisma lumii dezlănțuite de mirificele povești/informații găzduite de ele.

Curiozitatea era la cote maxime; creativitatea nu avea hotare, iar imaginația.....pur și simplu....., o lua razna!!” Mulți dintre noi chiar ne-am certat de la o carte, cu cei dragi nouă! Să fi ucis.....poate că e totuși prea mult.....dar nimic neverosimil; ne consemnează chiar Umberto Eco, în cartea: „**Numele trandafirului**”. Erau într-un cuvânt prilej de COMUNICARE/socializare.

Cu lumea aceasta - a cărților online, dispar „șoarecii de bibliotecă” (fie la modul fizic, dar și figurat).

Visurile noastre nu mai sunt împachetate nici măcar în hârtie de ziar, așa cum ele....cărțile de odinioară, erau împachetate uneori pentru a fi ferite de ochii răuvoitorilor.

Astăzi, pentru unii dintre noi, cărțile sunt ambalate în cele mai sofisticate ambalaje plăcute ochiului, dar nu mai sunt atât de antrenante/solicitante, ca cele de odinioară.

Oare penuria de carte să fi fost motorul căutărilor noastre nocturne (uneori la lumina palidă a lumânărilor, lanternelor, veiozelor, lămpilor cu gaz,....opaițelor?) setea de CUNOAȘTERE a lumii, prilejul nestingherit de a lenevi ceasuri uitate într-un hamac improvizat, izolarea de lume pe timp de ploaie, prilej de a ne da întâlniri, sau a participa la diferite ceaiuri dansante/sindrofii, dispute filologice sau filozofice - în care - Cartea, regina inviolabilă, să fi fost pretext și nu mobil de Întâlnire cu o lume magică....dar totușiîntâlnire.....??!!!.....sau toate acestea la un loc.....și cu siguranță, multe alte indicii, care astăzi ne animă din ce în ce mai puțin într-o lume secularizată a calculatorului.

Prof. Florentina Ștefan

